Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

File name : lakShmIkRRitaMshrIkRRiShNastotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, krishna, lakShmInArAyaNIyasaMhitA, lakShmI, stotra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : lakShmInArAyaNIyasaMhitA | khaNDa 4 | adhyAya 120/60-162||

Latest update : May 15, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 15, 2026

sanskritdocuments.org

लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

लक्ष्मीस्तदा पृथग्भूत्वा साध्वी काषायधारिणी ।
अस्तौत्स्वामिस्वरूपं श्रीपरब्रह्मप्रहंसकम् ॥ ६० ॥

ॐ नमः श्रीपरब्रह्म ते नमः परमात्मने ।
ब्रह्ममुक्ताधिपतये परधामनिवासिने ॥ ६१ ॥

अपृथङ्मुक्तसंस्थाय रहस्यमुक्तसेविने ।
नमस्ते श्रीरङ्गमहोलादिवासाय योगिने ॥ ६२ ॥

निर्लेपाय महामुक्ताऽनादिमुक्तादिसेविने ।
अक्षरैर्मुक्तवृन्दैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६३ ॥

अवतारैरीश्वराद्यैः सेविताय च ते नमः ।
ऋषिपितृसुराद्यैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६४ ॥

मानवैश्चेतरैश्चापि यक्षगन्धर्वकिन्नरैः ।
नागैः सर्पै राक्षसैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६५ ॥

उद्भिज्जरास्वेदजैश्च प्रसेविताय ते नमः ।
नरैश्च प्रमदाभिश्च सर्वस्थावरजङ्गमैः ॥ ६६ ॥

पुष्ट्यर्थं संसेविताय सुखदाय च ते नमः ।
असङ्ख्ययोगिनां कामपूरकाय च ते नमः ॥ ६७ ॥

असङ्ख्यानां स्वभक्तानां तारकाय च ते नमः ।
माणिक्याया बदर्याश्च नाथाय ते नमो नमः ॥ ६८ ॥

बदरो नाम राजर्षिर्व्यधाद्बदरिकाश्रमम् ।
यत्कृपांऽशात्स्वामिनं तं वन्दे बदरिकेश्वरम् ॥ ६९ ॥

हेमानलासुरो येन पर्वताधो निषूदितः ।
तस्य बदरनृपतेः प्रसन्नाय च ते नमः ॥ ७० ॥

बदरीस्वीयमूलाधो हेमानलममर्दयत् ।
यत्प्रतापेन तं कृष्णं नताऽस्मि साधुरूपिणम् ॥ ७१॥

बदरो रसारूपोऽपि यत्कृपातो व्यजायत ।
फले तं परमात्मानं वन्दे श्रीस्वामिनं त्विह ॥ ७२॥

नरोऽपि बीजतां प्राप्तो बदराख्ये फले सदा ।
यत्कृपातस्तं फलेशं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ॥ ७३॥

श्रीशीलस्य तु विप्रस्य प्रेतभूतस्य मोक्षणम् ।
बदरस्य प्रदानेन कृतं येन च ते नमः ॥ ७४॥

साधुसाध्वीस्वरूपाभ्यां दाराभाग्याय दर्शनम् ।
दत्वाऽप्यमोक्षयद्भूपं तं यस्तस्मै च ते नमः ॥ ७५॥

ब्रह्मदेवद्विजपत्न्यै दत्वा द्वे बदरे फले ।
बद्रिका पुत्रिकापुत्रौ ददौ बद्रीश ते नमः ॥ ७६॥

यत्प्रतापात् कृष्णपत्नी जाता वै बालयोगिनी ।
सुरेश्वरीसुता तं श्रीकृष्णं वन्दे नरायणम् ॥ ७७॥

यः कृष्णो दिव्यदेहां च चारणीं नाम्नकेसरीम् ।
कृत्वा मुक्तानिकां निन्येऽक्षरं तस्मै नमो नमः ॥ ७८॥

नर्मकर्त्र्या विनोदिन्याः साधुयोगेन मोक्षणम् ।
कृतं येन कृतो देवलोकोऽपि च सखीविधः ॥ ७९॥

मोक्षं तस्मै ददौ यश्च तस्मै ते स्वामिने नमः ।
बाहुलकाय तत्पत्न्यै लीलावत्यै च नर्तनात् ॥ ८०॥

ददौ ब्रह्मरसं मोक्षं तुष्टो यस्ते नमः सदा ।
मालियानं मल्लिकां च मालाकारौ हरिः पुरा ॥ ८१॥

प्रसन्नः पाययामास ब्रह्मरसं ततस्तयोः ।
मोक्षणं कृतवान् कृष्णो यस्तस्मै स्वामिने नमः ॥ ८२॥

निकामदेवसंज्ञाय धीशूराय हरिः स्वयम् ।
मोक्षं ददौ च तत्पत्न्यै तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ ८३॥

निगडभ्रामकैवर्तं मत्स्याशापात् सुदुःखिनम् ।
तारितं भक्तया पत्न्या यस्य कृपादिशेवधेः ॥ ८४॥

अनयः स्वं परं धाम तया साकं च योषिता ।
तथा तत्पुत्रिका चाद्या साध्वी पुण्डरिका सती ॥ ८५॥

निर्वाणिका सती चान्याऽऽनन्दघना तृतीयका ।
तथा पञ्चात्मजा ज्ञानदर्भ्यादयोऽपि यं प्रभुम् ॥ ८६॥

भजित्वा मोक्षणं प्राप्तास्तं भजे स्वामिनं हरिम् ।
कृतघ्न्यास्तु कुथल्याख्यस्त्रिया यो राजयक्ष्मतः ॥ ८७॥

रक्षां चक्रे ददौ मोक्षं तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ।
प्रतारण्या विषलाण्याः सतां समागमाद्धरिः ॥ ८८॥

उद्धारं कृतवान् यस्तं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ।
गङ्गांऽजनीं कटकर्त्रीं सत्सङ्गेन त्वमोक्षयत् ॥ ८९॥

रमाञ्जनीं रमां चक्रे यस्तस्मै हरये नमः ।
सुनारिणीं कुलालीं च रणस्तम्बं च तत्पतिम् ॥ ९०॥

साधुयोगेन तत्पुत्रं संसाराद्यो व्यमोचयत् ।
वन्दे तं स्वामिनं कृष्णं वल्लभं प्रभुमीश्वरम् ॥ ९१॥

स्वर्णकारस्त्रिया हेमसुधायास्तु प्रभक्तितः ।
प्रसन्नो यो ददौ तस्यै चाऽन्नपूर्णात्वमुत्तमम् ॥ ९२॥

मुक्तिं ददौ तथाऽन्ते च वन्दे श्रीस्वामिनं हरिम् ।
राधिकायनयोगेन विद्रुमिणीं तु विष्टिणीम् ॥ ९३॥

धाम्नि राधासमां चक्रे यस्तस्मै स्वामिने नमः ।
श्वपचीं मालवानीं यो धर्मयोगेन मुक्तिगाम् ॥ ९४॥

सकुटुम्बामकरोद्यस्तस्मै श्रीस्वामिने नमः ।
रथ्यामार्जनिकां कारेलिकां हिताञ्जलेर्मुनेः ॥ ९५॥

योगात् कथाश्रवणेन मुक्तिमनयद्यः प्रभुः ।
हेताञ्जलेश्च पुत्रीणां निर्मोहित्वं च यद्बलात् ॥ ९६॥

मोक्षणं कृतवान् यश्च तस्मै तेऽस्तु नमो मुहुः ।
निरञ्जनादयश्चापि भ्रातरः पञ्च तादृशाः ॥ ९७॥

मुक्तिं येन प्रणीतास्तं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ।

यन्त्रकर्त्रीं गोमतीं च नयराजं च तत्पतिम् ॥ ९८॥

अरक्षयद्राजयक्ष्मतो यस्तं स्तौमि मावरम् ।
कनकाङ्गदायाः कृष्णो धूर्ताया मोक्षणं व्यधात् ॥ ९९॥

भाणवाण्या द्यूतकर्त्र्याः श्रेयश्चकार यो हरिः ।
रायहरिनृपस्याऽपि तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ॥ १००॥

माधवरायनृपतेः श्रेयो व्यधात्तु यः प्रभुः ।
वैद्योतिकां तु कंसारीं दिव्याममोक्षयच्च यः ॥ १०१॥

नरराजं कुम्भकारं तद्भार्यां रत्निकां च यः ।
अम्बालिकां स्वर्णकर्त्रीं धातुध्मां च विनोदिनीम् ॥ १०२॥

अमोक्षयद्धरिर्यश्च नटं रञ्जनकोविदम् ।
श्रीरामसुन्दरं चापि कदर्यं योऽप्यमोक्षयत् ॥ १०३॥

वन्दे तं परमात्मानं स्वामिनं दीक्षितं प्रभुम् ।
क्षीरोदवीरं भूपं च राज्ञीं रुहारिणीं च यः ॥ १०४॥

गणिकां सोमिकां पञ्चपुत्रीयुताममोक्षयत् ।
अरुणानीपतिं पाटलान्यादीशं नमामि तम् ॥ १०९॥

मद्यपाया लियार्याश्च मोक्षणं यो व्यधात् प्रभुः ।
मिष्टासवध्वजिनश्च तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०६॥

गण्डवाताभिधायाश्च चक्रिण्या मोक्षणं व्यधात् ।
यास्कवादस्य च मोक्षं तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०७॥

निन्दाकर्त्र्या द्विर्वदन्त्या मोक्षणं यो व्यधात्प्रभुः ।
द्विर्गर्जनाख्यपत्युश्च तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०८॥

सुरप्रसादं विप्रं च गुरुघ्नं यो ह्यमोचयत् ।
मातरं पितरं तस्य चाऽमोक्षयत्तु यः प्रभुः ॥ १०९॥

नागविक्रमभूपस्य देवद्रोहरतस्य च ।
नवद्रोहियुतस्याऽपि मोक्षकर्त्रे तु ते नमः ॥ ११०॥

शालमित्रो जीविकाघ्नो जयालक्ष्मीश्च तत्प्रिया ।
उद्धृतौ येन कृष्णेन तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ १११॥

कन्याघ्नं यद्धराजं यो विषदं साधुयोगतः ।
अमोचयद्यमदूतात् तं भजे स्वामिनं हरिम् ॥ ११२॥

साधुजीवं कुमारं च कुमारीं साधुजीवनीम् ।
निर्विषादं च यः कृष्णोऽमोक्षयत् तं मुहुर्नमः ॥ ११३॥

नारायण्यै प्रभावत्यै घटमालाख्ययोषिते ।
मोक्षणं प्रददौ यश्च तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ ११४॥

अनङ्गवल्ल्याः कुट्टन्यास्तत्सखीनां च मोक्षणम् ।
कृतवान् यः प्रभुः स्वामी तस्मै कृष्णाय ते नमः ॥ ११५॥

षण्ढवज्राभिधं षण्ढं यः संसाराद्यमोचयत् ।
नपुंसकानां पुंस्त्रीत्वं चक्रे यस्ते नमो मुहुः ॥ ११६॥

यवसन्धं तु मांसादं पत्नीं मजावलीं च यः ।
तत्कुटुम्बं हरिर्व्यमोचयत्तस्मै च ते नमः ॥ ११७॥

भाण्डं यो भण्डशीलं तु सकुटुम्बं व्यमोचयत् ।
त्रिगालवाँस्तथा भवायनादीन् यो व्यमोचयत् ॥ ११८॥

हरिवीर्यादिमल्लाँश्चामोक्षयद्यः प्रभुर्हरिः ।
वार्धूषिकान् हरिलालादींश्च व्यमोक्षयत्तु यः ॥ ११९॥

कीरवणादिमृगयूममोक्षयच्च यः प्रभुः ।
अमोक्षयच्च नागादं वादिटं यश्च ते नमः ॥ १२०॥

सारहासीयमार्तण्डमण्डलादिप्रमोक्षकम् ।
विलासदेवं लुञ्चादं व्यमोक्षयच्च तं भजे ॥ १२१॥

दैवान् प्रकाशकादींश्च तत्पुत्रान् साधुदीक्षितान् ।
मौक्तिकायनिकाद्याश्च तत्पुत्रीः साध्विकास्तथा ॥ १२२॥

व्यमोक्षयच्च यः स्वामी वन्दे श्रीस्वामिनं च तम् ।
दुरितघोषनामानं सर्वादं यो व्यमोक्षयत् ॥ १२३॥

तत्पत्नीं च महासत्यायनीं व्यमोक्षयच्च यः ।
तत्पुत्रान् तत्पुत्रिकाश्चाऽमोक्षयद्यश्च तं भजे ॥ १२४॥

धर्मभटं महामात्यं शीलयानीं च तत्प्रियाम् ।
अमोक्षयत् प्रभुर्यः श्रीस्वामिनं तं सदा भजे ॥ १२५॥

धर्माध्यक्षं प्रभुर्मुकुन्दसावित्रममोक्षयत् ।
न्यायाक्षिणीं च तद्भार्यां यस्तं वन्दे जनार्दनम् ॥ १२६॥

विशालरेखकं यश्चोद्धारयल्लेखकं हरिः ।
शुचिकान्तां च तत्पत्नीं तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ॥ १२७॥

कृष्णकान्तेश्वरोनाथं नमामि वल्लभं प्रभुम् ।
कायस्थान् करणाद्यान् योऽमोक्षयत्परमेश्वरः ॥ १२८॥

शाहविलापनादींश्चाऽमोक्षयत्तं नमामि च ।
गृध्र उद्धारितो येन पूर्वकौलिकदेहवान् ॥ १२९॥

मार्जारश्चोद्धृतो येन पूर्वगोबारगोपकः ।
जम्बूकश्चोद्धृतो येन पुरा ठठूठोलको वणिक् ॥ १३०॥

स्वर्णाञ्जनादयो भृत्या उद्धृता येन शार्ङ्गिणा ।
श्येनः समुद्धृतश्चापि पुरा यो भरवाटकः ॥ १३१॥

चटकाश्चोद्धृताः पूर्वेऽजा यास्तं नौमि माधवम् ।
कपोता उद्धृता येन सार्थवारास्तु ये पुरा ॥ १३२॥

काकास्तथोद्धृता येन पुरा ये कङ्कजातिजाः ।
गृहगोधोद्धृता येन नाणकी प्राक् खवासिनी ॥ १३३॥

मूषका उद्धृता येन प्राक् शूद्राः सङ्घवाटकाः ।
नकुलश्चोद्धृतो येन प्राक् वारुटस्तु सागरः ॥ १३४॥

कीरताराभिधो भाट उद्धृतो येन तं भजे ।
ज्योतिर्वेत्ता देवगतीश्वरो येन समुद्धृतः ॥ १३५॥

पुण्यवती च तद्भार्योद्धृता येन नमामि तम् ।
बन्दिजनो जयमानो नृपश्च वज्रविक्रमः ॥ १३६॥

प्रजाश्चाप्युद्धृता येन वन्दे श्रीस्वामिनं हि तम् ।
सप्ताऽब्धिसिंहनृपतिः सूतस्तस्य सुकेसरी ॥ १३७॥

राज्ञी रक्षावती येन मोक्षितास्तं नमाम्यहम् ।
मागधो हर्षनयनो योगिदासश्च सेवकः ॥ १३८॥

येन सौरभसावित्रस्ताम्बूलकृत् समुद्धृतः ।

रङ्गिलो रङ्गकारश्च डमरूकश्च वाद्यकृत् ॥ १३९॥

चिह्नरायो भावसारश्चोद्धृतो येन तं भजे ।
रमेश्वरो ग्रामयाजी तथोद्धृतोऽपि येन ह ॥ १४०॥

स्वर्णास्तरणो विद्याध्रश्चित्रबर्हादयस्तथा ।
उद्धृताः किन्नरा येन किम्पुमांसश्च चारणाः ॥ १४१॥

असङ्ख्याश्च नृपा येनोद्धृतास्तं त्वां नमामि च ।
नन्दिभिल्लं हतवान् यो ररक्ष नागविक्रमम् ॥ १४२॥

हतं सैन्यं पुनः सञ्जीवयामास नमामि तम् ।
पुरञ्जयनृपं ह्यमोक्षयद्यस्तं नमाम्यहम् ॥ १४३॥

मोक्षिता येन बहवः सप्तस्वर्गनिवासिनः ।
सप्तपातालवासाश्च तं नमामि महाप्रभुम् ॥ १४४॥

ईश्वरेभ्यश्च धार्मिभ्यो दर्शनं यो ददौ प्रभुः ।
सर्वस्त्रीदासवर्गाढ्यस्तं भजे पुरुषोत्तमम् ॥ १४५॥

सर्वस्त्रीभ्यो निजाभ्यश्च युगलापत्यकानि यः ।
मानसानि ददौ तस्मै नमः श्रीपरमात्मने ॥ १४६॥

मायापालो नृपो महानास्तिको यमलोकतः ।
मोचितो येन कृष्णेन तं भजे साधुसत्कृतिम् ॥ १४७॥

ज्येष्ठपुत्राय च दीलावरीराज्यं ददौ ततः ।
स्वयं पत्नीं दर्शयितुं ययौ धामाऽक्षरं प्रति ॥ १४८॥

धाम नीत्वा निजान् सर्वान् सर्वाश्च प्रमदास्तथा ।
परे धाम्नि स्वीयमूर्तौ वासं दत्वा ह्यरक्षयत् ॥ १४९॥

कुङ्कुमवापिकाक्षेत्रमागत्य त्यागमाप्य यः ।
साधुदीक्षां परिगृह्य वर्तते साक्षिगोचरः ॥ १५०॥

नमामि स्वामिने तस्मै श्रीकृष्णप्रभवे नमः ।
अनादिश्रीकृष्णनारायणायनाय योगिने ॥ १५१॥

यः सदा श्रीहरिश्चास्ते सप्तायतनमूर्तिमान् ।
लीना लक्ष्मीर्यदङ्गेऽहं वर्ते सामपरायणा ॥ १५२॥

प्रज्ञा लीना पाशवती लीना च स्वामिनि प्रभौ ।
यल्लीलाः श्रेयसे सर्वा जीवानां कर्मदेहिनाम् ॥ १५३॥

तस्मै ते पतये चाप्यपतये प्रणमाम्यहम् ।
सर्वदानीश्वरवर्योत्तमाय परमात्मने ॥ १५४॥

नमो विशिष्टरूपाय सर्वतीर्थातितीर्थिने ।
तीर्थार्थं भगवन् स्वामिन् लोककल्याणहेतवे ॥ १५५॥

अभिलाषा जायते मे महात्मँस्तां प्रपूरय ।
असङ्ख्यजन्मभिः कृष्णोद्धृतास्त्वया हि देहिनः ॥ १५६॥

धर्मवृद्धिः कृता सर्वा पुनश्चापि विभावय ।
लक्ष्मीभक्ता बहवोऽत्र लोके भवन्ति तान् प्रभो ॥ १५७॥

साधुरूपेण निर्बन्धान् कृत्वा मोक्षय मच्छ्रितान् ।
इत्यर्थयामि भगवन् विरमामि त्वयि प्रभो ॥ १५८॥

इत्युक्त्वा बद्रिके लक्ष्मीः स्वामिन्यन्तरधीयत ।
लक्ष्मीस्तवं प्रभाषेत भावगर्भोऽपि यो जनः ॥ १५९॥

लक्ष्मीवच्छ्रीहरौ लीनस्थानमेष्यति शाश्वतम् ।
नारी स्तवमधीयाना लक्ष्मीः स्यान्नात्र संशयः ॥ १६०॥

प्रिया लक्ष्मीः स्तवाज्जाता जाता लक्ष्मीश्च माधवी ।
भुक्तिं मुक्तिं लभेत् स्तोत्राद्यथेष्टां पारमेश्वरीम् ॥ १६१॥

यत्कृष्णस्य समस्तं वै तत्तस्याः स्यात्समस्तकम् ।
श्रीकृष्णार्पणदक्षायाः कार्ष्ण्याः श्रीबद्रिके स्वकम् ॥ १६२॥

इति श्रीलक्ष्मीनारायणीयसंहितायाः तिष्यसन्तानात्मकस्य चतुर्थखण्डे
१२०-अध्यायान्तर्गतं लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

लक्ष्मीनारायणीयसंहिता । खण्ड ४। अध्याय १२०/६०-१६२॥

lakShmInArAyaNIyasaMhitA . khaNDa 4. adhyAya 120/60-162..

Proofread by PSA Easwaran

Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

pdf was typeset on May 15, 2026

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*